

Izveštaj sa akcije – Greben planina (1338m.)

U subotu 5.5.2018 PK GREBEN u saradnji sa planinarskim klubom PRESLAP iz Niša izveo uspon na Greben planinu (1338m). Na ovu akciju smo krenuli u petak 4.5.18 u 17h. Zbog dalekog puta odlučili smo da jednu noć prespavamo u Niškoj Banji. U banju stižemo oko 20:30h. Subota 5.5.18. Maglovito jutro nije puno obećavalo. U 7:00h napuštamo smeštaj. Na izlazu iz Niške Banje čekamo naše drugare iz PRESLAPA. Posle dvočasovne vožnje stižemo u manastir Presvete Bogorodice. U manastiru pravimo pauzu za prikupljanje i dolivanje vode koje inače nema na stazi. Posle pauze krećemo ka selu Dragovita. Usput obilazimo kanjon Jerme. U selo stižemo oko 10:00h. Posle kraćeg obraćanja domaćina i grupnog fotografisanja krećemo na uspon. Staza u početku ide kroz šumu, da bi kasnije izašla na greben a onda grebenom sve do vrha. Na vrh Beženište (1338m) izašli smo oko 13:00h. Povratak istom stazom. Dužina staze je 14 km. Još jedan radostan dan u društvu pozitivnih ljudi:) U povratku obilazimo manastir Poganovo i svraćamo u Pirot na ručak. U Mladenovac stižemo oko 22:00h. Hvala drugarima iz PK JASENICE i PD BUKULJE, jer da nije njih, ova akcija se ne bi realizovala.

Izveštaj sa akcije – Kosmaj (628m.)

sdr

Nedelju 29.04.2018.god. članovi PK Greben su iskoristili da prođu i pripreme stazu za predstojeću akciju "Grebenčići 2018". Grupa od 28 planinara PK Greben i dva planinara iz PD Bukulja je se okupila na Kosmaju u 09:30h. Lepo vreme je bilo na našoj strani I još lepše raspoloženje. U šetnju smo krenuli od fudbalskog terena na vrhu Kosmaja. Napravili smo krug od igrališta, Kasteljana, Spomen kosturnice i vidikovca, manastira Tresija, izvora Orlovac i Spomenika. Na kraju uspešne akcije usledilo je rođendansko slavlje. Proslavili smo i šesti rođendan našeg kluba u društvu srećnih i veselih planinara, uz roštilj i rođendansku tortu!

Nakon slavlja usledile su dodele malih poklona za velike akcije: Dejanu Milojević za uspešno popet Kilimandžaro, Draganu Delić za uspešno popet Mon Blan i Grand Paradizo I Dejanu Jovanović za uspešno popet Damavand. Sve čestitke i pohvale za naše uspešne planinare !!!!

Do sledeće akcije, podravlja vas Mala Sneža.

Izveštaj sa akcije – Maljen (Divčibare i Kraljev sto 1103m.)

U nedelju 22.04.2018 ,, PK GREBEN" u saradnji sa planinarskim klubom ,, ISKRA" je organizovao kružnu pešačku turu po Divčibarima.

Krenuli smo iz Mladenovca u 7:00h. Na Divčibare smo stigli u 10:00h. Posle kraćeg obraćanja domaćina i vđe akcije Duška Popovića krećemo na uspon. Plan je da se obiće 5 vhova. Dužina staze 14 km. Prvi vrh koji penjemo je Crni vrh (1098m.), zatim Velika Pleća (1037m.), Kraljev Sto(1103m.) koji je i navišlji vrh Maljena, Straža (1061m.) i Golubac (1044m.). Vreme je bilo idealno. Možda malo vruće za ovo doba godine ali to nas nije poremetilo da se opustimo i uživamo u čarima Maljena. U ovom delu Srbije priroda se nije štedela, podarila je ovom kraju sve, nepregledne zelene pašnake, raskošne četinarske i listopadne šume, prelepe pejzaže, krajolik od koga zastaje dah... Nakon 6 sati pešačenja završavamo našu turu u centru Divčibara, odakle smo i krenuli. Po završetku akcije odlučujemo da ostanemo još sat i po na planini i uživamo.

Ovim putem želim da se zahvalim svim učesnicima akcije. Našim dragim domaćinama i prijateljima iz PK ,,JASENICA".

Vidimo se na sledećoj akciji.

Izveštaj sa akcije – Radočelo (1643m.) i manastir Studenica

Dana 1. Aprila u 5 časova izjutra krenuli smo od zgrade Opštine Mladenovac put planine Radočelo. Preko Rudnika, Ibarskom magistralom, nakon oko 200km stigli smo na startnu tačku – selo Rudno (1050mnmv). Staza je dalje, seoskim putem, pa prelepim četiranskim šumama

vodila ka vrhu Krivači (1643mnmv). Ekipa sačinjena od članova PK Greben, PD Bukulja i PD Jasenica je sa oduševljenjem uživala i vazduhu, krajoliku, blagodatnom vazduhu i brzoj h (mislim da je) Izubri. Dan je bio i sunčan i oblačan, padali su i kiša i sneg. Na oko 2km do vrha ugledali smo sveže tragove medveda, pozamašne konstitucije i kilaže, sudeći prema otisku. Odlučili smo, mada ne jednoglasno, da se vratimo. U povratku smo ispeli vrh Endek (1168mnmv) i potom otišli u posetu manastiru Studenica. U Mladenovac smo stigli oko 21:30 časova.

Izveštaj sa akcije – Veliki, srednji i mali Povlen (1347m.)

Okuljanje
u grupu u
6 h
ispred
Opštine
počelo je
naše
današnje
druženje.
Krenuli
samo put

Povlena, prema Valjevu. Vreme idealno, miran, sunčan dan, sneg visine 40-ak cm. Zaustavljamo se na prevoju Debelo Brdo, 30 km od Valjeva i pešačimo do planinarskog doma. Levo od doma staza vodi uzbrdo kroz šumu do Velikog Povlena (1271 m). Posle kratke pauze i slikanja, nastavljamo ka crkvi koja je posvećena Sv. Stefanu i ispred obližnjeg objekta pravimo pauzu za ručak. Penjemo Mali Povlen (1347 m). Ponovo se družimo sa našim prijateljima iz PK Bukulja (Ljilja Vitetta) i PK Jasenica (Paja, Milan). PK Greben predstavljaju Romana, Sneža Š, Suza, Bugi, Dejan J. i Rača da kucom Diksi. Uživali smo u lepom, vedrom danu i snegu, prešli 13,1 km i savladali 632 m uspona. U 15h krećemo ka kafanici "Kod Goce" gde pravimo pauzu, okrepljujemo se i nastavljamo put ka Mladenovcu, gde stižemo oko 19 h.

Izveštaj sa akcije – Zlatibor, Tornik (1496m.)

Jo
š
je
dn
a
u
ni
zu

uspešno izvedenih akcija u organizaciji " PK GREBEN". Na planini Zlatibor popeli smo vrhove Ravni Tornik 1442m i Tornik (Bandera) 1496m. Iz Mladenovca krećemo po planu, svraćamo u Arandjelovac gde nam se pridružuju Jovan, Ivanka i Marijana, i po veoma jakom pljuskaju put preko Brezovca i Rudnika nastavljamo ka Zlatiboru. Na Zlatiboru veoma gusta magla već najavljuje da će nam uživanje u pejzažima biti uskraćeno. Stižemo u Dobroselicu, i posle kraće pripreme krećemo ka prirodnom mostu Šupljica. Od prerasta asfaltim putem dolazimo do prevoja Marjansko presedo, odakle grebenom nastavljamo ka vrhovima Zlatibora. Staza preko grebena je odlično markirana i prohodna. Nakon pauze na vrhu nastavljamo ka planinarskom domu gde smo i završili sa planinarenjem. Utisak grupe je da bi akciju trebalo ponoviti po lepšem vremenu, zbog panorame u kojoj zbog magle nismo mogli da uživamo.

Izveštaj sa akcije – Homoljske planine (Štubej 940m.)

Došlo je proleće!

Lep, sunčan, topao dan dvadesetočlana grupa planinara provela je na Homoljskim planinama u pohodu na njihov najviši vrh – Štubej. Blato i zaostali sneg na stazi nisu

demoralisali veselu ekipu koja je prepešaćila planiranih 17km. Na uspon smo krenuli od manastira Vitovnica kroz šumovite predele homolja i uz nekoliko pauza za 3h stigli do vrha Štubej (940m.). Usput smo izašli na par vidikovaca sa kojih su se videli okolni vrhovi – Veliki Vranj, Sumorovac... i Beljanica u daljini. Pred izlazak na vrh smo se “družili” sa srndaćima koji nas nisu očekivali u svom komšiluku. Posle pauze i obaveznog slikanja na vrhu sišli smo do vodopada Sige. Naše planinarenje završili smo u selu Plavčevo gde nas je sačekala ukusna homoljska zakuska koju je za nas pripremila porodica Milošević. Na akciji su po prvi put planinarili Maja, Andjela i Andrija koji su stazu prešli sa lakoćom. Posebno moram da pohvalim Andriju i Andjel(k)u jer su uvek bili medju prvima.

Učesnici : Deki, Dunja, Branko, Miloš, Olja, Jelena, Rade, Bojana, Goran, Andjela, Aga, Maja, Milisko (PK Greben) Aleksandra, Ivanka, Ljilja, Žaklina (PSD Bukulja) i Milutin (Jasenica). Organizator: Miroslav

Izveštaj sa akcije – Kilimandžaro 2018 (Uhuru peak 5.895m.)

U oragnizaciji Ekstremme Summit Team-a, kluba najpoznatijeg srpskog alpiniste i planinara, Dragana Jaćimovića izvedena je ekspedicija na najviši vrh Afrike i jedan od 7 najviših vrhova kontinenata Kilimandžaro u periodu 04.-16.02.2018.

Sve je počelo 04.02.2018. kada se na Aerodromu Nikola Tesla prvi put sreća grupa od 17 ljudi iz svih 6 republika bivše Jugoslavije, 16 planinara i vodič EST-a Kenan Muftić (najbolji vodič sa kojim sam do sada penjao). Skoro da niko nikoga pre toga nije poznao i skoro svi su mislili o tome kako će ta ekipa funkcionisati u divljini, što se kasnije ispostavilo kao najnepotrebnija bojazan u 2018. godini. Put do Kilimandžara je vodio preko Dubaija, gde smo imali dodatnih 4, 5 sati za polako upoznavanje. Sutradan smo stigli u gradić Moshi, gde smo se smestili, odmorili, proverili i prepakovali opremu jer je već sutra počinjala naša penjačka avantura...

1.dan uspona

Od ulaska u nacionalni park Kilimandžaro na 1879 mnv do prvog baznog kampa Mandara Hut na 2720 mnv morali smo preći 8 km kroz džunglu. U džungli od životinja žive plavi majmuni majmuni (koji su nas pozdravljali usput) i mungosi (koje ovoga puta nismo videli).

2.dan uspona

Nakon prospavane noći na ivici džungle, rano ujutru krenuli smo prema drugom visinskom kampu Horombo Hut na 3720 mnv.

Taj put je dug 11 km, a negde na pola puta prestaje džungla, počinje zona niske vegetacije i prašnjave staze.

3. dan uspona

Taj smo 3. dan uspona odradili aklimatizacioni uspon do "Zebra stena" na 4200 mnv. Svi već osećamo uticaj visine.

4.dan uspona

Prolazimo stazu koja vodi do ivice kratera Kibo. Iza nas je oko 9 km prašnjavog puta od Horombo huta i nekih 1000 mnv, a ispred Kibo Hut. Poslednji visinski kamp koji se nalazi na 4720 mnv.

U Kibo Hut smo došli oko 14h i prema planu sledio je ručak pa spavanje do 23h. Zbog visine niko u ekipi nije baš mogao jesti, a još manje spavati. Visina se sve jače osećala. Čak je i do wc-a , koji je bio 20 m udaljen, bilo teško otići.

5. dan uspona

U ponoć, nenaspavani i s raznim simptomima visinske bolesti, krećemo prema prvoj tački kratera zvanj Gilmans Point. Po siparu i prašini uz hladan vetar nakon 7h savladali smo 4 km staze i 1 km nv. Pogled i um ograničavala nam je čeona lampa

od koje smo videli samo prašinu u vazduhu i 1 m ispred sebe. Ključ uspeha je razmišljati samo o tom jednom metru koji vidiš i o tome da pratiš čoveka ispred sebe. Što zbog nespavanja, što zbog manjka kiseonika, taj celi put nam je bio kao u polusnu. Nije bilo lako, i teško smo disali, ali tih 7 sati do Gilmans pointa nam je brzo prošlo.

Do samog vrha Uhuru Peak-a na 5895 mnv trebalo nam je još oko 1.5 h i 210 mnv, a to nam se u ovom trenutku činilo duže i napornije nego prethodnih 7 sati. Kad sam ugledao tablu koja označava vrh uopšte nisam reagovao. Neki su plakali, neki pevali i skakali a ja sam samo osetio olakšanje jer smo konacno stigli do dugo željenog cilja, krova Afrike. Cela naša grupa je pevala pesmu koju smo odabrali kao našu himnu tima „Igra rock and roll cela Jugoslavija“... Verovatno smo bili jedan od malobrojnih timova koji je punom sastavu uspeo popeti vrh, i jedini koji je pevao na vrhu. Usledila je borba za fotografisanje ispred table jer su mnogobrojne ekipe iz celog sveta čekale u redu za taj foto-trofej koji će poneti kući kao dokaz o uspešno izvedenom usponu. Posle fotografisanja i uživanja u veličanstvenom pogledu trebalo je krenuti nazad jer nas je čekao dug put a svi smo već bili veoma umorni. Povratak do Kibo Huta ovog puta je trajao nekih 3 sata, i već posle sat odmora i ručka morali smo krenuti nazad ka Horombo Hutu. Svi smo bili mnogo umorni ali srećni jer smo uspeli tako da nam taj dugi povratak nije tako teško pao. Mislili smo samo o kolibama u Horombu i konačnom odmoru i dugom spavanju posle svih ovih naporan.

6.dan uspona

Posle odmora i dugog sna spakovali smo smo se i krenuli ka Marangu kapiji, odakle je sve i počelo 5 dana ranije. Po dolasku na Marangu kapiju odradili smo papirologiju oko izdavanja sertifikata a zatim su nam momci koji su nas pratili svih ovih dana, po tradiciji, otpevali pesmu Hakuna Matata. I ovog puta, naša ekipa je bila jedinstvena, jer smo mi njima otpevali „ Igra rock and roll cela Jugoslavija“.

Naredna dva dana su bila rezervisana za dva safarija u parkovima Lake Manyara i Ngorongoro što je upotpunilo celokupan doživljaj ovog

putovanja. Ekipa je sada već bila veoma uigrana i disala kao jedan što je rezultiralo veoma dobrom atmosferom do samog kraja.

Posle svečane večere, dodele sertifikata o uspešno izvedenom usponu i pevanja do kasno u noć, ostao nam je još jedan dan za kupovinu suvenira i obilazak grada Arushe.

Istim putem, preko Dubaija, vratili smo se u beli grad 16.02.2018. negde oko 13h.

Tu smo se teško rastali ali su se još na aerodromu napravili planovi za nove avanture u istom sastavu koji će, nadam se, dugo funkcionisati...

Po prvi put našao sam svrhu te nesrećne Jugoslavije...

Izveštaj sa akcije – 22. zimski uspon na Trem (1810m.)

Zi
ms
ki
us
po
n
na
Tr
em

je republička akcija koja svake godine privlači veliki broj planinara. Tako je bilo i ove zime. Pored planinara iz cele Srbije videli smo Makedonce, Grke, Bugare, čak i dve kineskinje. Iz Mladenovca je krenulo nas 24-oro. Neki kolima, neki kombijem... i svi su bili u 8h na Bojaninim vodama odakle smo krenuli na uspon. Vremenski uslovi savršeni – temperatura oko nule, bez vetra, snega oko 20cm, taman da se ne iskaljamo. Na stazi je, kao i uvek kad su republičke akcije u pitanju, bilo veselo. Organizator se potrudio da je staza prohodna i osiguarana na mestim gde je to potrebno. Kod dela staze koji se zove “devojački grob” su služili vruć čaj. U takvim uslovima nije bilo teško savladati 16km dugu stazu, što su svi iz naše ekipe i uradili. Po završetku akcije svratili smo u jednu poznatu kafanu u okolini Niša da proverimo kvalitet specijaliteta sa roštilja. U Mladenovac smo se vratili u 21h.

Izveštaj sa akcije Orašac – Bukulja

Povodom Dana državnosti, Sretenja Gospodnjeg i 214 godina od podizanja Prvog srpskog ustanka, Planinarsko društvo „Bukulja“ iz Arandjelovca organizovalo je druženje planinara i šetnju stazama ustanika. U toj akciji učestvovalo je i deset planinara PK „Greben“ iz Mladenovca (Bojana, Zagorka, Dijana, Snežana i Janko Šundić, Ljiljana i Una Kremenović, Miloš, Milisav i Rade). Stazu dužine 4,5 km od gradskog trga u Arandjelovcu, preko Zlatarskog groblja, pa sve do Marićevića jaruge u Orašcu savladali smo za nepuna dva sata. Posle kraćeg zadržavanja, iz Orašca smo krenuli nazad do Arandjelovca gde smo napravili jednosatnu pauzu. Tu nas deo ekipe napušta zbog obaveza koje su imali tog dana (za neke je ovo bio radan dan), a mi ostali krećemo preko parka Bukovička banja do vrha Bukulje, odnosno do planinarskog doma PD „Bukulja“. Tu smo se malo odmorili, okrepili vrućim čajem i krenuli nazad do gradskog trga u Arandjelovcu. Ukupno smo prešli oko 15 km.